

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-2089-111/2024. számú ügyben,
rendőrségi panaszeljárás tárgyában
(előzmény ügy: RI-AJBH-478/2024.)

Érintett szerv: Országos Rendőr-főkapitányság
Budapesti Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ
XI. kerületi Rendőrkapitányság

2024.

Az eljárás megindítása

.....) ..... l. sz. alatti lakos, a továbbiakban: panaszos) beadványában azt sérelmezte, hogy 2024. május 27-én hiába kért rendőri segítséget az őt egy villamoson zaklató személy miatt, a kikerkező rendőrök nem jártak el megfelelően. Sérelmezte továbbá a segélyhívása kezelésének módját is.

Tekintettel arra, hogy a panasz tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedés volt, az e bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. §-ának (1) bekezdése f) pontjára és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra – vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (2) bekezdése a rendőrségi panaszok esetében is főszabályként rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosa a vizsgálatáról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket, valamint a III. fejezet szerinti intézkedést.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata kifejezetten az alapjogi visszaállások feltárására irányul. A hatásköri szabályok alapján nincs lehetőségem arra, hogy az alapjogsérelemként vagy annak közvetlen veszélyeként nem értékelhető jogsértések tárgyában döntést hozzak.

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Ajbt.;
- Rtv.;
- A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény [a továbbiakban: Nytv.];
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat];
- A Budapesti Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjának működéséről, továbbá egyes ügyeleti tevékenységek szabályairól szóló 13/2024. (VI. 20.) BRFK intézkedés [a továbbiakban: 13/2024. (VI. 20.) BRFK intézkedés].

A tényállás megállapításai

A panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

Az rendelkezésre álló információk alapján az alábbi tényállás állapítható meg.

1. A panaszos 2024. május 27-én 13 óra 47 perckor segélyhívást kezdeményezett, amely során arról számolt be, hogy a villamoson egy utastársa zaklatja és fenyegeti. A beérkező segélyhívást a Hívásfogadó Központ (a továbbiakban: HIK) szombathelyi telephelyén fogadták, majd a hívást a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) kapcsolták át, továbbítva egyúttal a hozzá tartozó esetedatlapot. A járőrök 14 óra 9 perckor érkeztek a helyszínre, az ott jelenlévő panaszost és a villamosvezetőt meghallgatták, a beszámoló alapján szabálysértés

vagy bűncselekmény elkövetésére utaló körülményt nem észleltek. Az intézkedés 14 óra 27 perckor ért véget.

2. A rendelkezésre bocsátott iratokból megállapítható, hogy a panaszos 2024. május 27-én személyesen panaszt tett a Rendőrkapitányságon. Az erről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a következőket sérelmezte.

A panaszos álláspontja szerint a segélyhívásait fogadó HIK szakszerűtlenül és tiszteletlenül járt el, miközben a TIK-hez való kapcsolatban is késlekedett. Ezt követően a TIK munkatársa többszöri kérésére sem mutatkozott be, és bár biztosította arról, hogy „minden rendben lesz, küldi a járőröket”, végül rossz címre küldött járőröket. A panaszos sérelmezte, hogy az első hívástól számítva 20 percet kellett várnia, amíg rendőrök a helyszínre érkeztek. Sérelmezte továbbá, hogy a rendőrök nem mutatkoztak be (bár a panaszos korábbról már ismerte őket), nem adtak felvilágosítást a panasztételi lehetőségeiről, egyúttal vonakodtak igazoltatni az érintett villamosvezetőt. A panaszos szerint a rendőrök azért is szakszerűtlenül és elfogultan jártak el, mert nem állították elő az elmondása szerint őt a villamoson zaklató személyt. Mindemellett kifogásolta, hogy a rendőrök nem adtak tájékoztatást a panasztételi lehetőségeiről, továbbá az egyik intézkedő rendőr kellő jogalap nélkül kérdezgette arról, hogy a tartózkodási-helye miért nem szerepel a lakcímkártyáján, miközben szabálysértési-eljárással fenyegette.

3. Tekintettel arra, hogy a panaszos korábban több alkalommal tett büntetőfeljelentést a Rendőrkapitányságon dolgozók ellen, ezért a kapitányságvezető elfogultságot, mint kizárási okot jelentett be. Szintén elfogultságot jelentett be a Rendőr-főkapitányság vezetője, aki a személyét és a helyettese személyét ért sérelmek miatt korábban feljelentést tett a panaszos ellen, ami nyomán büntetőeljárás is indult és a panaszos büntetőjogi felelősségének megállapításával zárult. A kizárási okok miatt az Országos Rendőr-főkapitányság a panasz kivizsgálására a Székesfehérvári Rendőrkapitányságot, a TIK ügyeletesével szemben tett panasz-kivizsgálására pedig a Fejér-Vármegyei Rendőr-főkapitányságot jelölte ki.

4. A rendelkezésre bocsátott hanganyag tanúsága szerint a TIK ügyelete, M. A. r. zls. a bejelentővel kulturált hangnemben beszélt; a rendőrök kiküldéséhez szükséges információkat begyűjtötte, megadta a feljelentés megtételéhez szükséges információkat, majd biztosította a panaszost, hogy küldeni fog rendőri egységet a helyszíni intézkedés lefolytatása érdekében. A rendőrségi adatszolgáltatás szerint – szemben a panaszos állításával – nem küldtek rossz címre járőröket.

A parancsnoki kivizsgálás rámutatott ugyanakkor arra, hogy M. A. r. zls. a rádióforgalmazás szabályait megszegve [13/2024. (VI. 20.) BRFK intézkedés 74. pont] kollégáinak hangot adott a panaszosról alkotott személyes véleményének. Az elkövetett szabályszegés miatt az érintett ügyeletes figyelmét felhívták a rádióforgalmazási szabályok betartásának szükségességére. Az esetet a panaszos nem hallotta, őt más módon sem érintette.

5. A helyszínen intézkedő rendőrök jelentései szerint, amikor megérkeztek a helyszínre, két férfit láttak egymástól kb. 5 méterre. Az igazoltatásuk során kiderült, hogy egyik személy a panaszos, a másik pedig a villamosvezető.

A villamosvezető beszámolója szerint a panaszossal konfliktusba került személy a végállomáson leszállt és elment. Az intézkedő rendőrök mindkét jelenlévőt meghallgatták, az általuk elmondottak alapján szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúja nem merült fel.

A rendőrök jelentésében az is szerepel, hogy a TIK munkatársának utasítása alapján a helyszínen először egy nőt kerestek, ám ott a számukra ismert panaszost találták, aki őket meglátva köszönt és jelezte, hogy ő kért rendőri intézkedést. A rendőrök a napszaknak megfelelően köszöntek, ám a panaszos nem hagyott időt másra, egyből elkezdte beszámolóját az esetről, valamint a kezükbe adta a személyazonosító iratait. Ekkor – mivel a rendőrök tudomása szerint egy nő tett bejelentést – közölték a panaszossal, hogy nem áll rendőri intézkedés alatt, őt nem fogják igazoltatni. A rendőrök ennek egyébként sem látták szükségét, mivel korábbi ügyek miatt tisztában voltak a panaszos személyes adataival (a panaszos is jelezte, hogy ismeri a rendőröket).

6. A panaszost elmondta, hogy egy utastársa zaklatta. A zaklatás mibenlétét nem fejtette ki bővebben, azonban közölte, hogy a másik személy nem bántalmazta. A villamosvezető arról számolt be, hogy hangos szóváltásra lett figyelmes a panaszos és egy másik utas között, ám tettelegesség nem történt. A másik utas a végállomáson leszállt a járműről és távozott.

További intézkedési kötelezettséget keletkeztető körülmény nem merült fel: konkrét szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúja nem volt megalapozható, a panaszossal konfliktusba került személy még a rendőrök kiérkezése előtt ismeretlen helyre távozott, a villamosvezető pedig nem követett el olyan mulasztást, ami indokolta volna a vele szemben való rendőri fellépést. Mivel a villamosvezetővel szembeni panasztételhez nincs szükség villamosvezető igazoltatására, tájékoztatták a panaszost, hogy a BKK-hoz tud fordulni valós vagy vélt sérelmeivel. Ekkor a panaszos közölte, hogy olyan sok panaszt tett már a BKK-nál, hogy már nem foglalkoznak az ügyeivel.

A rendőri jelentés szerint a panaszos az intézkedő rendőrökkel szemben kötekedően lépett fel, kritizálta a mimikájukat és azzal fenyegette őket, hogy feljelentést tesz ellenük. Amikor a rendőrök a feljelentés megtételének szabályairól akartak tájékoztatást adni, a panaszos arrogánsan közbevágott, hogy ismeri a szabályokat.

7. Bár a panaszost meghallgató rendőr közölte a panaszossal, hogy nem kívánja igazoltatni, hiszen nem áll intézkedés alatt és egyébként is ismeri a személyes adatait, a panaszos a kezébe adta a személyi igazolványát és a lakcímkártyáját. Ekkor a rendőr észlelte, hogy a lakcímkártyán nem a valós cím szerepel, így tájékoztatta a panaszost arról, hogy lakcímbjelentési kötelezettsége van.

A rendőri jelentés kiemelte, hogy mivel végül nem vonták intézkedés alá a panaszost (ő kérés nélkül beszámolt a történetekről), nem adtak felvilágosítást a panasztételi lehetőségekről.

8. A rendőri jelentés szerint az egyik intézkedő rendőr valóban találkozott később a panaszossal a rendőrkapitányságon, ám őt – szemben a panaszos állításával – nem zavarta meg, csupán viszonzta köszönését és tovább ment a dolgára.

9. A sérelmezett intézkedésről, valamint a Rendőrkapitányságon történetekről nem áll rendelkezésre hang- vagy videófelvétel.

A vizsgálat megállapításai

1. A rendelkezésre álló információk alapján megállapítható, hogy az ORFK Hívásfogadó Központjának (HIK) és a BRFK Tevékenység-irányítási Központjának (TIK) diszpécseri összességében a bejelentés tartalmának és a hatályos jogi normáknak megfelelően intézkedtek, így e tekintetben visszásság nem történt.

2. A rendelkezésre álló információk alapján megállapítható, hogy a helyszínre érkező rendőrök kimentek a helyszínre, ott – eleget téve az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdéséből fakadó intézkedési kötelezettségüknek – tisztázták a tényállást a helyszínen, majd annak megfelelően jártak el és adtak tájékoztatást a panaszos számára. *Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy a rendőröket visszásságot eredményező mulasztás nem terheli.*

3. Figyelemmel arra, hogy a panaszost az Nytv. 26. §-a szerinti lakcímbejelentési kötelezettség terhelte, a rendőrnek fel kellett hívnia a figyelmét, hogy eleget kell tennie e kötelezettségének. *Ennek megfelelően, úgy foglaltam állást, hogy a rendőri intézkedés nem volt fenyegető vagy megtorló jellegű, e tekintetben visszásság nem történt.*

4. A rendelkezésre álló információk alapján megállapítható, hogy a rendőr valóban nem adott felvilágosítást a panaszos panasztételi lehetőségeiről. Amennyiben a rendőrök nem tájékoztatják vagy nem megfelelő tartalommal tájékoztatják az intézkedés alá vont személyt az Rtv. szerinti panasztételi lehetőségeiről és az előterjesztésre nyitva álló határidőkről, az alapvetően visszásságnak tekintendő. Jelen esetben az az álláspont, miszerint a panaszost nem vonták intézkedés alá, nem elfogadható. Annak mindenképpen egyértelművé kellett válnia, hogy a panaszos részese volt a bejelentés alapjául szolgáló esetnek, így őt – legalább a körülmények tisztázása keretében – intézkedés alá kellett vonniuk (Rtv. 32. §). Ez még abban az esetben is igaz, ha a panaszos kérés vagy felszólítás nélkül, önként – azaz cselekvési autonómiájának tényleges korlátozása nélkül – előadta saját verzióját a történetekről.

Fontos körülmény jelen ügyben azonban, hogy a panaszos számtalan alkalommal élt már panasszal rendőri intézkedésekkel szemben mind a rendőrségnél, mind az alapvető jogok biztosánál, pontosan tisztában van a panasztételi lehetőségeivel és az előterjesztésre nyitva álló határidőkkel, és ez a tény a rendőrség számára is ismert. *Ennek megfelelően a panasztételi lehetőségekről szóló felvilágosítás elmaradása jelen esetben nem eredményezett visszásságot.*

5. A Rendőrkapitányságon történtek vonatkozásában nem áll rendelkezésre elegendő információ a tényállás – visszásság tárgyában való állásfoglalás kialakításához szükséges mértékben való – tisztázásához, így e tekintetben nem állt módomban állást foglalni.

6. A panaszos és a rendőrség közötti konfliktus hosszú évekre nyúlik vissza. A panaszos számtalan alkalommal élt már panasszal, illetve tett feljelentést a rendőrséggel szemben. Ezen eljárásokban rutinszerűen kéri az eljáró hatóságok kizárását is (e kéréseknek a hatóságok, az eljárási normáknak megfelelően eleget tesznek.). A panaszos széleskörben ismert a rendőrök között, amely nyilvánvalóan érinti a panaszossal szembeni hozzáállásukat. Ezzel együtt, eddig egyetlen alkalommal sem volt igazolható, hogy a rendőrök részrehajló módon elmulasztották volna teljesíteni törvényes kötelezettségeiket, illetve megsértették volna azokat. Ilyen körülmény jelen esetben sem igazolható. **Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy a rendőri intézkedés nem volt részrehajló.**

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést, illetve a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2024. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos